

כל הארץ לפניך, הפרד נא מעלי.
רבים יש בעולם שאתה יכול להם
בגלל שהרעו מעשיהם. אם
השמאל ואימנה - אם אתה רוצה
להשמאל אותי, אני אימין, אלף
לצד ימין, שלא אטה אשורי ימין
ושמאל. ואם הימין ואשמאלה
- אף על פי שאראה שהיא טובה
עצתך, אעשה הפך רצונך
ותאותרך.

ואמר רבי בן, יצר הרע מהו
עושה באותה שעה שהוא רואה
שלא נעשתה עצתו, מה כתוב
בו? ויבחר לו לוט את כל כפר
הירדן, לאותם הרשעים שלא
יקטרגו עמו, ובשביל זה הדרך
ויפרדו איש מעל אחיו. ואז
הנשמה, מה כתוב בה? ואברם
כבד מאד, בכל מעשים טובים
וישרים בתורה ומצוות.

וישמע אברם כי נשבה אחיו
(בראשית יד.) רבי תנחום פתח, קמתי
אני לפתח לדודי כו', ודודי חמק
עבר נפשי יצאה בדברו (שיר ח).
אמר רבי תנחום, בא וראה כמה
יש לו לאדם לטהר מעונותיו
בעוד דרכי התשובה פתוחין
לפניו, בטרם יסתם הדרך,
שנאמר (ישעיה נה) דרשו ה'
בהמצאו וגו'. יש עתים שהוא
קרוב, ויש עתים שהוא רחוק.

והאם אמר רבי תנחום כך, והרי
כתוב (תהלים קמב) קרוב ה' לכל
קראיו לכל אשר יקראהו באמת?
אמר, הפסוק הזה מסייע לו,
ממשמע שכתוב לכל אשר
יקראהו באמת, ועם כל זה מה
כתוב? רצון יראיו יעשה.

משל למלך שהיה יושב, ובא
אדם וצוה לפניו. הקשיב המלך
לכל מה שאמר ולא השיב לו.
הוא צוה, והמלך מקשיב
ושותק. הלך אותו האיש:
אמרו משמשוהי קמי מלפא, מרנא, למה לא

לו הלא כל הארץ לפניך, הפרד נא מעלי.
סגיאיך אית בעלמא, דאת יכיל לון, מן קדם
דאבאישו עובדיהון. אם השמאל ואימנה, אם
אתה רוצה להשמאל אותי, אני אימין, אלף
לצד ימין, (דף לא ע"א) שלא אטה אשורי ימין
ושמאל. ואם הימין ואשמאלה, אף על פי
שאראה שהיא טובה עצתך, אעשה הפך
רצונך ותאותרך.

ואמר רבי בן, יצר הרע מהו עושה באותה
שעה, שהוא רואה שלא נעשתה עצתו,
מה פתיב ביה, ויבחר לו לוט את כל כפר
הירדן, לאותם הרשעים שלא יקטרגו עמו,
ובשביל זה ויפרדו איש מעל אחיו. ואז
הנשמה מה פתיב בה. ואברם כבד מאד, בכל
מעשים טובים וישרים בתורה ומצוות.

וישמע אברם כי נשבה אחיו, ר' תנחום פתח,
(שה"ש ה ה) קמתי אני לפתח לדודי וגו'
ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו. אמר רבי
תנחום, בא וראה כמה יש לו לאדם ליטהר
מעונותיו, בעוד דרכי התשובה פתוחין לפניו,
בטרם יסתם הדרך. שנאמר (ישעיה נה ו) דרשו ה'
בהמצאו וגו'. יש עתים שהוא קרוב, ויש
עתים שהוא רחוק.

ומי אמר רבי תנחום הכי, והא כתיב (תהלים קמב)
(ח) קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת. אמר, האי קרא מסייע ליה. משמע
דכתיב לכל אשר יקראהו באמת, ועם כל זה
מה פתיב, (שם קמב ט) רצון יראיו יעשה.

משל למלך, דהוה יתיב, ואתא בר נש וצוה
קמיה, אצית מלפא כל מה דאמר, ולא
אתיב ליה, הוא צוה ומלפא אצית ושתיק.
אזל ההוא גברא.

אמרו משמשוהי קמי מלפא, מרנא, למה לא